

Слова Жыцця на май 2017
«І вось Я з вамі ва ўсе дні аж да сканчэння веку» (Мц 28, 20)

У канцы свайго Евангелля св. Мацвей апавядае пра апошнія падзеі зямнога жыцця Езуса, якія папярэднічалі Яго ўваскрасенню і выкананню місіі. Яго місія з'яўляецца аб'яўленнем аднаўляючай Божай любові да ўсяго стварэння і адкрыццём нанова ў гісторыі чалавецтва шляху братэрства. Для евангеліста Мацвея Езус — гэта «Бог з намі», Эмануэль, абяцаны праз прарокаў і чаканы народам Ізраэля.

Перад тым, як вярнуцца да Айца, Езус збірае вучняў, тых, з кім найбліжэй супрацоўнічаў у сваёй місіі, і перадае ім сваю справу, каб яны працягвалі яе.

...Складаная місія. Але Езус запэўнівае: не пакіну вас адных! Больш за тое, абяцае, што будзе з імі кожны дзень, каб падтрымліваць, натхняць, дадаваць адвагі «аж да сканчэння веку».

Дзякуючы Ягонаму дапамозе мы станем сведкамі сустрэчы з Ім, сведкамі Яго словаў, жэстаў, Яго дабрны і міласэрнасці да ўсіх, каб многія змаглі сустрэцца з Ім, і разам стварыць новы народ Божы, які жыве па заповедзі любові.

...Мы можам сказаць, што радасцю Бога з'яўляецца быццё са мной, з табой, з намі да канца нашай асабістай гісторыі і гісторыі чалавецтва. Але ці так гэта? Ці сапраўды мы можам сустрэцца з Ім?

...Ён «стаіць за паваротам, прысутнічае побач са мною, побач з табою. Ён уккрыты ў бедным, у пагарджаным, у кімсьці малым, хворым, у тым, хто просіць дапамогі, хто пазбаўлены волі. Ёсць у кімсьці адкінутым... Ён сказаў: «Я быў галодны, і вы далі Мне есці... (пар. Мц 25, 35) ...Будзем вучыцца адкрываць Яго там, дзе Ён ёсць» (пар. К. Любіч, Слова жыцця, VI.1982).

...А Ён ёсць у сваім слове, якое ўцелаўлена ў жыццё, Ён аднаўляе нашае існаванне; прысутнічае ў Эўхарыстыі — у кожным месцы на зямлі, дзейнічае таксама праз сваіх святароў, якія служаць Ягому народу. Ён прысутнічае там, дзе мы ствараем вакол нас згodu (Мц 18, 20), дзе нашая малітва да Айца найбольш плённая, дзе мы знаходзім святло для нашых штодзённых выбараў.

«Я з вамі ва ўсе дні аж да сканчэння веку» — колькі ж надзеі прыносіць нам гэтае абяцанне, якое дадае мужнасці, каб шукаць Яго на нашым шляху. Адкрыем жа нашыя сэрцы і рукі, каб прыняць Яго і раздзяліць з Ім лёс — мы асабіста і як супольнасць: у сем'ях і ў касцёлах, на працы і ў святы, у свецкіх і рэлігійных аб'яднаннях. Мы сустрэнем Езуса, і Ён будзе здзіўляць нас радасцю і святлом, знакамі сваёй прысутнасці.

...Калі мы будзем уставаць кожную раніцу з думкай: «Сёння я прагну адкрыць, дзе Пан Бог хоча мяне сустрэць!» — то зможам адкрыць радасць нават у складаных сітуацыях, падобных да прыведзенай ніжэй.

«Мая свякроў захаплялася сваім сынам ажно да рэўнасці. Гэтае стаўленне заўсёды стварала паміж намі праблемы. Год таму ў яе быў дыягназаваны рак. Узнікла патрэба ў лячэнні і даглядзе, што яе адзіная дачка не магла забяспечыць. У гэты перыяд я прыняла запрашэнне сяброўкі ўдзельнічаць у Марыяпалі, дзе адкрыццё Бога-Любові змяніла маё жыццё. Першым наступствам гэтага адкрыцця стала рашэнне: пераадолець усялякую боязь і прыняць маю свякроў у доме. Святло, якое гарэла ў маім сэрцы падчас гэтай сустрэчы, дазволіла мне зірнуць на яе новымі вачыма. Цяпер я ведала, што ў ёй я апыкуюся самім Езусам, лячу менавіта Яго. І яна не была абыякавая да гэтай любові, але, на маё здзіўленне, адказвала ўзаемнай любоўю на кожны жэст. Прайшлі месяцы ахвяры, якія не былі цяжарам для мяне, і калі мая свякроў лагодна адышла да неба, то пакінула ва ўсіх адчуванне супакою. У тыя дні я зразумела, што чакаю дзіця, якога мы з мужам хацелі мець на працягу дзевяці гадоў! Гэтае дзіця сталася для нас адчувальным знакам любові Бога» (з кнігі «Кветкі К'яры Любіч і Руху Факаляраў», с. 47- 48).

Летыцыя Магры